

Sygn. akt I C 83/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2021r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Edyta Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2021 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. we W.

przeciwko E. L.

o zapłatę 3959,57 zł

I zasądza od pozwanej E. L. na rzecz powoda (...) Bank S.A. we W. kwotę 3959,57 zł (trzy tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dziewięć złotych pięćdziesiąt siedem groszy) z tym, że:

a. kwotę 3013,81 zł (trzy tysiące trzysta osiemdziesiąt jeden groszy) z odsetkami umownym w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, nie więcej niż odsetki maksymalne za opóźnienie, od dnia 24 października 2019 r. do dnia zapłaty;

b. kwotę 572,02 zł (pięćset siedemdziesiąt dwa złote dwa grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 października 2019 r. do dnia zapłaty;

II wyrokowi w pkt I a. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2033,69 zł (dwa tysiące trzydzieści trzy złote sześćdziesiąt dziewięć groszy);

III zasądza od pozwanej E. L. na rzecz powoda (...) Bank S.A. we W. kwotę 48,97 zł (czterdzieści osiem złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV nakazuje Skarbowi Państwa wypłacić powodowi (...) Bank S.A. we W. kwotę 20,00 zł (dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu części opłaty sądowej uiszczonej w elektronicznym postępowaniu upominawczym;

V przyznaje adw. D. A. wynagrodzenie za pełnienie obowiązków pełnomocnika z urzędu pozwanej E. L. w kwocie 600,00 zł (sześćset złotych) wraz z podatkiem VAT w wysokości 23 % od tej sumy;

VI przyznaną w pkt V kwotę nakazuje Skarbowi Państwa wypłacić adw. D. A. z sum budżetowych, przejmując koszty pełnomocnika z urzędu pozwanej na rachunek Skarbu Państwa.

Sędzia Lidia Grzelak

Sygn. akt I C 83/20

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. we W. wniósł w dniu 25 października 2019 r. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, wnosząco zasądzenie od pozwanej E. L. kwoty 3959,57 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 572,02 zł od dnia 25 października 2019 r. do dnia zapłaty oraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, nie więcej odsetki maksymalne za opóźnienie od kwoty 3013,81 zł od dnia 24 października 2019 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu.

Nakazem zapłaty wydanym w sprawie VI Nc-e (...) w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 21 listopada 2019 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo w całości.

Pozwana E. L. w ustawowym terminie złożyła sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana E. L. wskazała, że dokonała już spłaty zadłużenia, a nadto powód nie dokonał rozliczenia składki ubezpieczenia umowy, z którego zrezygnowała.

Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2019 r. sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2020 r. Sąd Rejonowy w Ciechanowie zwolnił pozwaną E. L. od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie w całości, zaś postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2020 r. ustanowił dla niej pełnomocnika z urzędu w osobie adw. D. A..

Powód (...) Bank S.A. we W. w toku procesu podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Pozwana E. L. przez Sądem Rejonowym w Ciechanowie uznała roszczenie co do kwoty 2033,69 zł tytułem pozostałego do spłaty kapitału pożyczki. Pozwana nie uznała roszczenia w zakresie żądania zwrotu skapitalizowanych odsetek, prowizji. Wskazała również, że powinna otrzymać zwrot składki ubezpieczeniowej proporcjonalnie do okresu trwania umowy ubezpieczenia tj. kwoty 980,12 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. L. zawarła w dniu 13 lipca 2015 r. umowę kredytu gotówkowego PLUS nr (...) z (...) Bank S.A. we W.. Umowa została zawarta na okres do dnia 16 lipca 2019 r. Wysokość kredytu wynosiła 7066,85 zł. Na kwotę ta składały się: środki do dyspozycji kredytobiorcy z przeznaczeniem na cele konsumpcyjne w kwocie 2000,00 zł, środki przeznaczone na spłatę zobowiązań finansowych kredytobiorcy wobec banku w kwocie 2673,69 zł, prowizja za udzielenie kredytu w kwocie 705,98 zł, opłata z tytułu ubezpieczenia 1679,08 zł, opłata za wybrany przez kredytobiorcę sposób przekazania środków w kwocie 8,10 zł. Kredyt i odsetki miały zostać spłacone w 48 miesięcznych równych ratach w wysokości po 185,35 zł każda, przy czym wysokość ostatniej raty korygującej miała wynosić 185,20 zł. Łączna kwota do spłaty wynosiła 8896,65 zł. Umowa zawierała uzgodnienia w zakresie ubezpieczenia umowy oraz jej oprocentowania, jak również oprocentowania zadłużenia przeterminowanego. Bank wypowiedział E. L. umowę ze skutkiem na dzień 16 stycznia 2018 r. E. L. jedynie w części spłaciła swój dług wobec banku. Ostatniej wpłaty dokonała w dniu 9 lipca 2019 r. (umowa kredytu gotówkowego k. 22 - 23, tabela opłat k. 24, wykaz kosztów monitów i upomnień k. 19 - 19 v, zestawienie wpłat k. 19 v - 20, 35 - 36).

W dniu 14 maja 2018 r. E. L. złożyła rezygnację z umowy ubezpieczenia. Rozliczenie składki ubezpieczeniowej za pozostały okres umowy proporcjonalnie do okresu na jaki umowa została zawarta nastąpiło w dniu 24 maja 2018 r. przez obniżenie całkowitej kwoty do spłaty o kwotę 489,73 zł (rezygnacja k. 37, rozliczenie składki ubezpieczeniowej k. 20).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt sprawy dokumentów, a w szczególności umowy kredytu, tabeli opłat, wykazu kosztów monitów i upomnień oraz zestawienia wpłat, mając na uwadze okoliczności bezsporne pomiędzy stronami.

Odnosząc się do kwestii rezygnacji pozwanej E. L. z umowy ubezpieczenia wskazać należy, że składka ubezpieczeniowa wliczona była w wysokość poszczególnych rat. W związku z rezygnacją pozwanej E. L. wysokość należności do spłaty na rzecz banku została przez bank pomniejszona (obniżona) o wartość składki ubezpieczenia pozostałej do zapłaty za okres umowy od dnia rezygnacji do końca okresu trwania umowy tj. od 14 maja 2018 r. do dnia 16 lipca 2019 r. Wskazać należy, że – wbrew przekonaniu pozwanej – umowa kredytu została zawarta na okres 48 miesięcy tj. 4 lat. Łącznie wysokość składki ubezpieczenia wynosiła 1679,08 zł, a zatem wysokość składki za poszczególne miesiące wynosiła 34,99 zł, co w przeliczeniu na czternaście miesięcy pozostałych do końca umowy daje kwotę 489,73 zł, a nie 980,12 zł jak twierdzi pozwana. Kwota 489,73 zł pomniejsza należność obciążającą pozwaną E. L. co wynika wprost z zestawienia wpłat załączonego do pozwu (k. 20) w pozycjach z dnia 24 maja 2018 r. – pozycje ujemne.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo zasługuje na uwzględnienie zarówno co do zasady, jak i wysokości.

W pierwszej kolejności stwierdzić trzeba, że pozwana E. L. nie kwestionowała zawarcia umowy kredytu gotówkowego z powodem (...) Bank S.A. we W.. Nie kwestionowała również, iż wcześniej dokonywała wpłat na poczet zadłużenia, a następnie zaprzestała dalszego spłacania kredytu.

Bezspornym jest pomiędzy stronami, że w dniu 13 lipca 2015 r. pozwana E. L. zawarł z powodem umowę kredytu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. Stosownie do art. 78a cyt. ustawy, jej przepisy stosuje się do umów kredytu i pożyczki pieniężnej, zawieranych przez bank zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, w zakresie nieuregulowanym w tej ustawie.

Powód (...) Bank S.A. we W. spełnił swoje zobowiązanie wynikające z umowy kredytowej z dnia 13 lipca 2015 r. i wypłacił pozwanej E. L. kwotę kredytu w uzgodnionej wysokości, natomiast pozwana E. L., pomimo ciężącego na niej obowiązku zwrotu kwoty kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty, obowiązku swojego nie dopełniła.

Niewątpliwie, pozwana E. L. otrzymała wypłatę gotówkową jedynie części kwoty stanowiącej przedmiot kredytu, część kwoty kredytu została przeznaczona zgodnie z umową na spłatę przeterminowanego zobowiązania pozwanej E. L. w stosunku do banku wynikającego z umowy nr (...) oraz sfinansowanie kwoty prowizji, składki ubezpieczenia oraz opłaty za przekazanie środków.

Szczegółowe warunki udzielenia i spłaty kredytu gotówkowego, strony ustaliły w umowie z dnia 13 lipca 2015 r. E. L. nie spłacała zadłużenia zgodnie z umową, wobec czego bank wypowiedział umowę ze skutkiem na dzień 16 stycznia 2019 r. Łączna kwota zobowiązania pozwanej E. L. w dacie wytoczenia powództwa wynosiła 3959,57 zł, w tym 3031,81 zł z tytułu kapitału.

Po wytoczenia powództwa pozwana E. L. nie dokonała żadnych kolejnych wpłat na poczet uregulowania zadłużenia wobec powoda.

Niewątpliwie roszczenie powoda należało uznać w świetle treści umowy kredytowej za zasadne, zarówno co do należności głównej, jak i żądania zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie.

Pozwana E. L. wskazała, że do pewnego czasu spłacała raty kredytu. Rozliczenie wpłat dokonywanych przez pozwaną na poczet spłaty zadłużenia przedstawione przez powoda nie było przez nią kwestionowane. Z rozliczenia tego wynika wprost, że pozwany płacił raty regularnie jedynie do lipca 2017 r., a następnie płatność tar była nieregularna i nie w pełnej wysokości. W lipcu 2019 r. zaprzestała spłaty. Pozwana zatem niewątpliwie nie spłacała swojego zadłużenia regularnie i w pełnej ustalonej pomiędzy stronami wysokości, a wpłacone przez nią kwoty stanowią jedynie część ciężącego na nim zobowiązania wobec banku. Okoliczności powyższe uzasadniały wypowiedzenie umowy kredytu przez bank.

Odnosząc się do zarzutów pozwanej w zakresie kosztów prowizji, wskazać należy, że ustanowienie prowizji jest – co do zasady - zgodne z przepisami prawa. Kredytodawcy przysługuje prowizja, która ma stanowić dla niego wynagrodzenie za koszty związane z umową. Koszty te zostały wskazane w umowie wprost, a nie jako np. sumę bądź iloczyn niedookreślonych składników. Podobnie ocenić należy kwestię kosztów i monitów, których wysokość, za poszczególne czynności, została szczegółowo określona w tabeli opłat, stanowiącej załącznik do umowy. Pozwana nie kwestionowała wskazanego przez powoda rozliczenia w tym zakresie, w szczególności co do czynności skutkujących opłatą. Okoliczności niniejszej sprawy nie uzasadniają również poglądu, by postanowienia umowy w przedmiocie prowizji miały na celu obejście prawa lub były sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i naruszały normę art. 58 § 2 kc. Należy podkreślić, iż powód na podstawie umowy kredytu przekazał pozwanej do dyspozycji kwotę 7066,85 zł w zamian za określoną w umowie prowizję. Powód był uprawniony do obciążenia pozwanej prowizją we wskazanej w umowie wysokości. Dodatkowo wskazać należy, że koszty związane z umowy kredytu nie przekraczają maksymalnej kwoty pozaodsetkowych kosztów kredytu i zostały ustalone zgodnie z art. 36a ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. Przepis ten wprowadził pojęcie limitu pozaodsetkowych kosztów w związku z określoną umową kredytu konsumenckiego. Limit pozaodsetkowych kosztów kredytu, określono jako pewien pułap wyliczany na podstawie całkowitej kwoty kredytu. Całkowita kwota kredytu to maksymalna suma środków pieniężnych, które kredytodawca udostępnia konsumentowi na podstawie umowy o kredyt. Maksymalną kwotę kredytu oblicza się według wzoru: $(...) \leq (K \times 25\%) + (K \times n \times 30\%)$, w którym poszczególne symbole oznaczają: (...) maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu, K – całkowitą kwotę kredytu, n – okres spłaty wyrażony w dniach, R – liczbę dni w roku. Wskazać należy, że ustalona przez powoda prowizja w wysokości nie przewyższa maksymalnej kwoty pozaodsetkowych kosztów kredytu. Ponadto zgodnie z art. 36a ust. 2 cyt. ustawy, pozaodsetkowe koszty kredytu w całym okresie kredytowania nie mogą być wyższe od całkowitej kwoty kredytu. Jak wynika z umowy kredytu z dnia 13 lipca 2015 r. pozaodsetkowe koszty w niej wskazane nie przekraczają całkowitej kwoty udzielonego kredytu.

Wskazać również należy, że umowa ubezpieczenia była również elementem zawartej umowy kredytowej, jednakże skorzystanie z opcji ubezpieczenia zależne jest od woli kredytobiorcy. Sposób rozliczenia składki ubezpieczeniowej został omówiony poniżej.

W związku z powyższym, Sąd w pkt I wyroku zasądził od pozwanej E. L. na rzecz powoda (...) Bank S.A. we W. kwotę 3959,57 zł, z tym że kwotę 3013,81 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, nie więcej niż odsetki maksymalne za opóźnienie od dnia 24 października 2019 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 572,02 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 października 2019 r. do dnia zapłaty.

O odsetkach umownych od kwoty 3013,81 zł Sąd orzekł stosownie do pkt III ppkt 1. umowy nr (...) z dnia 13 lipca 2015 r., zaś o odsetkach ustawowych za opóźnienie od kwoty 572,02 zł (skapitalizowane odsetki umowne) stosownie do art. 482 § 1 kc.

Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 2033,69 zł stosownie do art. 333 § 1 pkt 2 kpc, mając na uwadze, że pozwana E. L. w tym zakresie uznała powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, który stanowi, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Pozwana E. L. przegrała proces w całości, zatem zobowiązana jest zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu w kwocie 48,97 zł. Na kwotę powyższą składają się 30,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 1,97 zł kosztów notarialnego poświadczenia pełnomocnictwa.

Powód uiszczył opłatę od pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym w wyższej niż należna wysokości. W pkt IV wyroku Sąd nakazał zatem wypłacić powodowi kwotę 20,00 zł tytułem zwrotu części opłaty sądowej (art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Pozwana w niniejszym procesie reprezentowana była przez wyznaczonego pełnomocnika z urzędu. Za udział w sprawie pełnomocnikowi przysługiwało wynagrodzenie w kwocie 600,00 zł. Wysokość przyznanego wynagrodzenia Sąd ustalił na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Tym samym w pkt V Sąd przyznał adwokat D. A. za pełnienie obowiązków pełnomocnika z urzędu pozwanej E. L. wynagrodzenie w wysokości 600,00 zł wraz z kwotą stanowiącą równowartość podatku VAT, wyliczonego od w/w sumy. W pkt VI Sąd nakazał przyznane wynagrodzenie wypłacić adwokat D. A. z sum budżetowych, przejmując koszty pełnomocnika z urzędu na rachunek Skarbu Państwa.